

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐ /๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล
เกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนขอความเป็นธรรม

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: สภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ขณะรับราชการตำแหน่ง [REDACTED]
[REDACTED] มหาวิทยาลัยมหิดล มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๐ ถึงประธานสภาคณาจารย์
มหาวิทยาลัยมหิดล ร้องขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนขอความเป็นธรรมที่ผู้อุทธรณ์
ร้องเรียนต่อสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน ๔ รายการ ได้แก่

๑. ประมวลข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการฝ่ายรับเรื่องร้องเรียนรวบรวมได้
๒. แนวทางการให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ
๓. รายงานการประชุมของคณะกรรมการฯ เพื่อพิจารณาเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียน
จำนวน ๖ ครั้ง

๔. สำเนาเทปบันทึกการประชุมสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลทุกวาระที่มีกรณี
เกี่ยวกับเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนรวมถึงที่มีการกล่าวอ้างใด ๆ ถึงตัวผู้อุทธรณ์

สภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล มีหนังสือลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๑๗.๐๐๑/๑๗๗
ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอโดยให้
เหตุผลว่า

๑. ประมวลข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการฝ่ายรับเรื่องร้องเรียนรวบรวมได้
ข้อเท็จจริงทั้งหมดปรากฏอยู่ในรายงานการประชุมคณะกรรมการฝ่ายรับเรื่อง
ร้องเรียนทั้ง ๖ ครั้ง
๒. แนวทางการให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ

หน้า ๑ ใน ๕ หน้า

คำวินิจฉัยที่ สค ๒๐ /๒๕๕๑

ในการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนมีความแตกต่างกันแล้วแต่กรณี แนวทางการพิจารณาจึงดำเนินการเป็นรายกรณีขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริง เอกสาร และหลักฐานต่าง ๆ

๓. รายงานการประชุมของคณะกรรมการฝ่ายรับเรื่องร้องเรียน จำนวน ๖ ครั้ง

เรื่องร้องเรียนเป็นเรื่องลับ แนวทางที่ถือปฏิบัติที่ผ่านมาจะดำเนินการโดยวิธีลับ และเป็นการประชุมลับ ดังนั้น รายงานการประชุมของคณะกรรมการฯ ถือเป็นเรื่องลับ ไม่สามารถเผยแพร่ได้ หากผู้อุทธรณ์ต้องการทราบข้อมูลในรายงานการประชุมฯ สามารถมาขอดูได้ที่งานสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล แต่ไม่อนุญาตให้คัดลอก ถ่ายเอกสาร หรือทำสำเนาใด ๆ

๔. สำเนาเทปบันทึกการประชุมสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล ทุกวาระที่มีการอภิปราย และพิจารณาในการประชุมสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล

ในการประชุมสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล ไม่ได้นำเรื่องร้องเรียนมาอภิปรายในที่ประชุม เพียงแต่เป็นการรายงานความคืบหน้าการดำเนินงานของคณะกรรมการฯ ให้ที่ประชุมสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลทราบ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ส่งบทความเรื่อง “ การเพิ่มประสิทธิภาพกับการออกนอกระบบ ” เพื่อพิมพ์เผยแพร่ในเอกสารข่าวสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล ฉบับเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ แต่ไม่ได้รับการตีพิมพ์ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนถูกละเมิดสิทธิในอิสรภาพแห่งความเห็นและการแสดงออกซึ่งรับรองโดยปฎิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ข้อ ๑๙ และได้รับความคุ้มครองโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ มาตรา ๓ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๐ ถึงกรรมการสภาคณาจารย์ ร้องเรียนและขอความเป็นธรรมในกรณีถูกละเมิดสิทธิ เพื่อให้สภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล ดำเนินการสืบสวนในเรื่องดังกล่าว สภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล ได้มอบหมายให้คณะกรรมการฝ่ายรับเรื่องร้องเรียนดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนแล้วสรุปผลการสืบสวนได้ว่า ไม่มีผู้ใดสั่งระงับการตีพิมพ์บทความของผู้อุทธรณ์เพียงแต่ขอเลื่อน

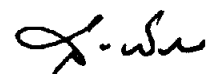

คำวินิจฉัยที่ สค ๒๐ /๒๕๕๑

ออกไปก่อนโดยขอให้ผู้อุทธรณ์แก้ไข แต่ปรากฏว่ามีการแก้ไขเพียง ๒ คำ การขอเลื่อนไม่ถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิแต่ประการใด สภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลได้มีหนังสือลับ ที่ ศธ ๐๕๑๗.๐๐๑/๑๓๙ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๐ แจ้งผลการสืบสวนเรื่องร้องเรียนให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือร้องขอข้อมูลข่าวสารทั้ง ๔ รายการดังกล่าวต่อสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล แต่สภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑-๓ เป็นข้อมูลที่ปรากฏอยู่ในรายงานการประชุมคณะกรรมการฝ่ายรับเรื่องร้องเรียนรวม ๖ ครั้ง สามารถเปิดเผยโดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูได้ แต่ไม่อาจให้สำเนาได้เพราะอาจถูกนำไปเผยแพร่ทำให้กรรมการและผู้ที่ถูกพาดพิงได้รับความเสียหาย ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เทปบันทึกการประชุมสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลฯ เจ้าหน้าที่ฝ่ายเลขานุการได้บันทึกไว้เพื่อประโยชน์ในการจัดทำรายงานการประชุม เมื่อจัดทำรายงานการประชุมและที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมแล้วจะนำเทปบันทึกการประชุมไปใช้บันทึกการประชุมครั้งอื่นๆ ต่อไป ดังนั้น จึงอาจมีเทปบันทึกการประชุมตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอไม่ครบทุกครั้ง ซึ่งผู้แทนสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลรับจะไปตรวจสอบว่ายังมีเทปบันทึกการประชุมครั้งใดอยู่ในความครอบครอง และจะแจ้งให้คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ทราบต่อไป อย่างไรก็ตามสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลเห็นว่า เทปบันทึกการประชุมหากให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์ ข้อมูลอาจถูกนำไปเผยแพร่ ทำให้กรรมการและผู้ถูกพาดพิงได้รับความเสียหายได้ เช่นเดียวกับข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑-๓ แต่สภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลก็ได้ให้สำเนารายงานการประชุมสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ซึ่งสรุปจากการประชุมแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว

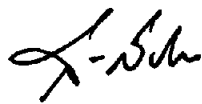
ต่อมาสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล มีหนังสือที่ ศธ ๐๕๑๗.๐๐๑/๐๐๔ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ส่งเทปบันทึกการประชุมสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล ในวาระที่เกี่ยวข้องกับเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ให้คณะกรรมการวินิจฉัยฯ รวม ๔ ครั้ง ได้แก่ การประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ครั้งที่ ๖/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๐ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๐ และครั้งที่ ๙/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๐

คำวินิจฉัยที่ สค ๒๐ /๒๕๕๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอทั้ง ๔ รายการเป็นข้อมูลรายงานการประชุมของคณะกรรมการฝ่ายรับเรื่องร้องเรียน และเทปบันทึกการประชุมสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลเกี่ยวกับการสืบสวนพิจารณาเรื่องร้องเรียนขอความเป็นธรรมของผู้อุทธรณ์ ซึ่งได้ดำเนินการสืบสวนพิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว และสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลได้เปิดเผยข้อมูลโดยให้ผู้อุทธรณ์ตรวจสอบข้อมูลบางส่วนแล้ว ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงที่น่าเชื่อว่าหากเปิดเผยและให้สำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์จะกระทบประโยชน์ส่วนได้เสียของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ร้องเรียนโดยตรง การเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ และปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ให้ได้รับความเป็นธรรม ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ - ๓ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ และให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ คือ เทปบันทึกการประชุมสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลเฉพาะที่มีวาระพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องของผู้อุทธรณ์ร้องเรียนฯ ซึ่งยังมีอยู่ในความครอบครองแก่ผู้อุทธรณ์

(นายสมยศ เชื้อไทย)

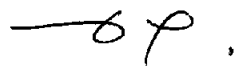
หัวหน้าคณะที่ ๓

กรรมการ

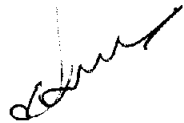
(ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์)

คำวินิจฉัยที่ สค ๒๐ /๒๕๕๑

(นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)

กรรมการ

(นายอีกหาญ โตมรศักดิ์)

กรรมการ

(นายสุพจน์ ไพบูลย์)

กรรมการ

(นายวรเจตน์ ภาศิริตัน)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์